

[Enggaard.]

svaret for dansk markedspolitik. Den enighed blev på ny bekræftet forleden dag ved folketingetsdebatten om markedsproblemerne.

Debatten om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber har taget til i omfang — og godt det samme. Det er meget væsentligt, at befolkningen er velorienteret om baggrunden for et dansk medlemskab og om den rækkevidde, økonomisk og på anden måde, som dette indebærer. Men desværre har debatten nok i stor udstrækning været præget af de negativt eller de skeptisk indstillede. De har naturligt nok anstrengt sig for at vende befolkningens opfattelse, nu hvor en endelig afgørelse synes inden for rækkevidde. Debatten har derigennem fået et præg af, skal vi sige forskrækkelseskampagne, idet en række mere eller mindre uforudselige, ubehagelige følger er ført frem i debatten. Efter venstres opfattelse er det væsentligt, at vi fører debatten på så rigtigt et grundlag som muligt. Vi har et meget betydeligt oplysende materiale, som foreligger fra officielle kilder. Det bør finde langt større udbredelse, end det er sket.

Herudover finder jeg det væsentligt, at der også indgår de elementer i debatten, som rækker ud over det umiddelbart foreliggende forhandlingsgrundlag. Venstre finder det meget væsentligt for Europa, at markedsdelingen i de sidste 15 år nu bringes til ophør og erstattes af et bredt samarbejde i et udvidet europæisk fællesskab. Ud over det grundlæggende samarbejde i form af fri varehandel og fri bevægelighed af arbejdskraft og kapital til gavn for produktion og levestandard vil det også være en dansk interesse at være med i et økonomisk og valutærisk samarbejde inden for rammerne af et udvidet fællesskab. Dette er også et nødvendigt grundlag for økonomisk vækst og for en høj beskæftigelse.

Frå et praktisk samarbejde om konkrete opgavers løsning ønsker vi at knytte de europæiske lande stærkere sammen, således at efterhånden også viljen til et større fællesskab skabes mellem de europæiske folk. Men fællesskabets politik udadtil over for den øvrige verden må være åben. Hindringer for samhandel må fjernes i forhold til den øvrige verden, herunder i forhold til udviklingslandene. Under dette lægger venstre

vægt på, at det nordiske samarbejde fortsætter, og at dette samarbejde videreudvikles på alle de områder, hvor det er foreneligt med de nordiske landes stilling i det europæiske samarbejde.

Hvis vi vender os fra de udenrigspolitiske emner og ser på situationen, når landets afgørende problemer har skullet løses på indenrigspolitikens område, så har det samme gode samvirke ikke været så fremtrædende. Der er løst en række opgaver i samarbejde med opposition, som vi plejer at kunne det, men når de væsentligste økonomiske problemer var på dagsordenen, har regeringspartierne måttet trække læsset alene. Dette gælder vel ikke mindst i indkomspolitikken, som efter venstres opfattelse må have en meget central plads i den økonomiske politik også i fremtiden.

Vi tror, indkomspolitik er kommet for at blive i dansk politik. Sådant som udviklingen har formet sig, også i en række af vore industrialiserede nabolande, må vi konstatere, at man overalt i disse lande arbejder med problemer svarende til vore egne, og at netop bekæmpelsen af inflationstendensen gennem påvirkning af indkomstdannelsen i samfundet er et centralt led. Uanset at vi må erkende, at der er vanskeligheder ved at føre indkomspolitik, må vi også erkende indkomspolitikens nødvendighed i samme omfang. Socialdemokratiet har jo ikke fornægtet nødvendigheden af at føre indkomspolitik som supplement til de øvrige bestanddele i den økonomiske politik, men man har ikke taget den fulde konsekvens af sin teoretiske erkendelse ved at arbejde helhjertet med til en samlet og afbalanceret løsning. Nu har socialdemokratiet derimod ved den holdning, man har taget i debatten om indkomspolitikken, og ved de afstemninger, som er sket i denne sal, bidraget efter min opfattelse til, at man i betydelige befolkningsgrupper har fået en skæv eller forkert opfattelse af begrebet indkomspolitik. Det er faktisk synd; jeg vil beklage det, for vi vil få brug for indkomspolitik ved senere lejligheder.

Uanset at man på det private arbejdsmarked ikke ønskede at afpasse de nye overenskomster helt efter den ramme, som var lagt for en samlet indkomspolitik af regeringen, så er det ganske fejlagtigt, når det nu og da påstås — og socialdemokra-